

prosim, daj zdravje tema gospema, ki ste tako dobri in mi kruha dali.»

«Ne, ne», reče na to gospa I., «več se ne bom ustavljala povelju najčistejše Device; ona mi je poslala tega dečka, moj naj bode.»

Hitro vstane in prime dečka za roke. «Prav je, ljubo dete, da se zahvališ najsvetejši Devici; ona te je pripeljala sem k neutolaženi materi. Ti boš tukaj ostal; jaz bom za-te skrbela.»

Gospa I. je zopet pokleknila ter izročila dečka dobri Katarini.

«Sedaj je milostna gospa rešena», si misli ta; ljubezen do otroka ji bode zopet dala veselje do življenja.» Dragotin je postal priden mladenič. Gospa I. ga je vzela za svojega in sedaj je on njeno veselje in čast. Ljubezen do Marije ga vodi v vseh delih.

Uslišala je tako Marija prošnjo dveh mater in molitev uboge sirote.

R.

Angeljčkova svaritev.

Dete, kaj si pa storilo?
Danes nisi nič molilo,
Nimaš se nadjati sreče;
Ali nič te vest ne peče?

Glej, že čas se v šolo bliža,
Nisi še storilo križa!
Trmasto še zdaj se vstavljaš;
Britko žalost vsim napravljaš.

Srečen tak ni, ki ne moli,
Ne doma, še manj v šoli;
Tavalo boš krog betežno,
Oj zakaj si nehvaležno?

Kaj pri Bogu bom sporočal?
Kako tebe priporočal
Bodem Materi Mariji,
Ko se udajaš hudobiji?

Čul nad tabo noč sem celo,
Da te hudo ni zadélo;
Da si zdravo se vzbudilo;
Ti pa náme si zabílo.

Pojdi na navadno mesto,
Pred svoj križec, moli zvesto,
Moli srčno in iskreno,
Vse ti bode odpuščeno.

Si zabílo, dete — name,
Nisi čulo dobre mame,
Ko velela je moliti,
Si začelo se ihtiti.

Bog uslišal bo molitev
Spoved bode zadostitev,
Jaz te vodil spet bom srečno,
Kdaj pripeljal v radost večno.

Rad. Silbester.

